

Ρουμανίας Δανιήλ: Η ενότητα της Εκκλησίας είναι δώρο Θεού

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Η Αρχιεπισκοπή Βουκουρεστίου διοργάνωσε στις, 26 Μαΐου, την πρώτη συνεδρία του ποιμαντικού-ιεραποστολικού συνεδρίου, στην οποία συμμετείχαν κληρικοί από το Βουκουρέστι και την κομητεία Ίλφοβ. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στην Μεγάλη Αίθουσα «Πατριάρχης Θεόκτιστος» του Πατριαρχικού Μεγάρου στο Βουκουρέστι και προήδρευσε ο [Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ](#).

Στην ομιλία του ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στο ότι φέτος η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρουμανίας εορτάζει τα εκατόν σαράντα χρόνια από την χορήγηση της Αυτοκεφαλίας της (Απρίλιος 1885) και τα εκατό χρόνια από την ανύψωσή της σε

Πατριαρχείο (Φεβρουάριος 1925). Ιδιαίτερη έμφαση στη διατήρηση της ενότητας έκανε ο Μακαριώτατος: “Η ενότητα της Εκκλησίας, όπως και η ενότητα της χώρας, είναι δώρο Θεού, αλλά αυτό το δώρο πρέπει να διατηρηθεί, να καλλιεργηθεί και να μεταδοθεί στις μελλοντικές γενιές, προσευχόμενοι στον Θεό να ευλογήσει την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρουμανίας και τον ρουμανικό λαό, προς δόξα της Αγίας Τριάδας και για το καλό ολόκληρης της Ορθόδοξης Εκκλησίας”.

Παρακάτω διαβάστε αποσπάσματα από την ομιλία του Πατριάρχη Ρουμανίας:

*“Η ανύψωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρουμανίας σε Πατριαρχείο στις 4 Φεβρουαρίου 1925 αποτελεί μια ιστορική στιγμή υψίστης σημασίας για την Ρουμανική Ορθόδοξη Εκκλησία και για ολόκληρο το **ρουμανικό έθνος**. Αυτό το γεγονός δεν ήταν απλώς μια απλή διοικητική αναδιοργάνωση, αλλά η φυσική έκφραση της πνευματικής και εθνικής ενότητας που επιτεύχθηκε μέσω της Μεγάλης Ένωσης της 1ης Δεκεμβρίου 1918. Όπως μας δείχνουν τα έγγραφα της εποχής, η ανύψωση σε Πατριαρχείο ήταν μια αναγκαιότητα: «Προκειμένου να ενισχυθεί η εκκλησιαστική μας ενοποίηση, αλλά και να αυξηθεί το κύρος της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας σε ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο»”, τόνισε.*

“Το Πατριαρχείο Ρουμανίας έγινε το σύμβολο της πνευματικής ενότητας όλων των Ορθόδοξων Ρουμάνων, επανενωμένων εντός των ίδιων εθνικών συνόρων, μετά από αιώνες διοικητικού και εκκλησιαστικού χωρισμού”, υπογράμμισε.

“Η παράδοση της πνευματικής ενότητας στον ρουμανικό χώρο έχει βαθιές ρίζες στην ιστορία μας”, είπε και συμπλήρωσε ότι “αν και οργανωμένοι σε διαφορετικές μητροπόλεις και επισκοπές, οι Ορθόδοξοι Ρουμάνοι διατήρησαν πάντα την επίγνωση ότι ανήκουν στην ίδια πίστη και στο ίδιο έθνος. Το Πατριαρχείο Ρουμανίας γεννήθηκε στις 4 Φεβρουαρίου 1925, σε ένα ιστορικό πλαίσιο που σηματοδεύτηκε από τη Μεγάλη Ένωση του 1918, η οποία έφερε όλες τις ιστορικές ρουμανικές επαρχίες εντός των ίδιων συνόρων. Η εθνική ενότητα που επιτεύχθηκε μέσω της Μεγάλης Ένωσης απαιτούσε φυσικά την αναδιοργάνωση της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ώστε να αντικατοπτρίζει τη νέα πολιτική και εδαφική πραγματικότητα της Μεγάλης Ρουμανίας. Η ένωση των εκκλησιών δεν ήταν μόνο μια διοικητική αναγκαιότητα, αλλά, πρωτίστως, και μια έκφραση της πνευματικής ενότητας που υπήρχε μεταξύ των πιστών από όλες τις ρουμανικές επαρχίες”.

“Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, με τον τότε Πατριάρχη Βασίλειο Γ΄ (1925-1929), θεώρησε « ευπρόσδεκτη και δικαιολογημένη [...] την ανύψωση της αδελφής Εκκλησίας στη Ρουμανία σε Πατριαρχείο»”, είπε. Όπως ανέφερε η ενθρόνιση του

πρώτου Πατριάρχη, Μύρωνα Κρίστεα, έγινε την 1η Νοεμβρίου 1925, κάτι που σηματοδότησε την έναρξη μιας νέας εποχής για την Ορθοδοξία στη Ρουμανία.

“Στα εκατό χρόνια της ύπαρξής του, το Ρουμανικό Πατριαρχείο έχει καθιερωθεί ως **θεμελιώδης θεσμός για τη διατήρηση της εθνικής και πνευματικής ταυτότητας του ρουμανικού λαού**. Πέρασε επίσης από πολύ δύσκολες ιστορικές περιόδους, όπως η βασιλική δικτατορία, το καθεστώς Αντονέσκου, αλλά ιδιαίτερα το αθεϊστικό κομμουνιστικό καθεστώς, ενώνοντας τον πόνο με την ελπίδα και την επιβίωση με σθένος, για να ακμάσει, μετά το 1989, σε μια περίοδο μεγάλης πνευματικής και ιεραποστολικής αναγέννησης. Οι Πατριάρχες που ποίμαναν την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρουμανίας σε αυτόν τον αιώνα (1925-2025) ήταν σοφοί και αγωνιστές ιεράρχες, οι οποίοι συνέβαλαν – ο καθένας με τον δικό του τρόπο – στη διατήρηση και ανάπτυξη της εκκλησιαστικής ζωής στον ρουμανικό λαό”, επεσήμανε.

Το κοινωνικό- φιλανθρωπικό έργο

“Μετά την πτώση του αθεϊστικού καθεστώτος, τον Δεκέμβριο του 1989, ο Πατριάρχης Θεόκτιστος Αραπάσου (1986-2007) κατάφερε να επανεισαγάγει τη Θρησκεία στα σχολεία και τους ιερείς φιλανθρωπικών οργανώσεων σε δημόσιους φορείς. Κατά τη διάρκεια της ποιμαντορίας του, δημιουργήθηκαν νέες επισκοπές, επανενεργοποιήθηκαν μητροπολιτικές έδρες και επισκοπές που καταργήθηκαν κατά την κομμουνιστική περίοδο, ξεκίνησαν βήματα για την αγιοποίηση νέων

Ρουμάνων αγίων (1992) και για την οργάνωση νέων επισκοπών εκτός των συνόρων. Ξεκίνησε μια πλούσια πολιτιστική δραστηριότητα, διοργανώνοντας κατά τη διάρκεια της ποιμαντορίας του συμπόσια και συνέδρια για επίκαιρα θέματα για τη ζωή της Εκκλησίας και εντείνοντας την εκδοτική δραστηριότητα της εκκλησίας. Μεταξύ 1982 και 2006, δημοσίευσε 17 τόμους με κηρύγματα, ομιλίες με τον γενικό τίτλο *Στα Βήματα της Χριστιανικής Διακονίας*”, ανέφερε.

“Από τις 30 Σεπτεμβρίου 2007 , το Πατριαρχείο Ρουμανίας συνέχισε και ενέτεινε το ποιμαντικό, πολιτιστικό και κοινωνικο-φιλανθρωπικό του έργο, σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες, διαφοροποιώντας τα μέσα επικοινωνίας (Radio Trinitas, Trinitas TV, εφημερίδα Lumina), πολλαπλασιάζοντας τα φιλανθρωπικά ιδρύματα και εντείνοντας τις ποιμαντικές-ιεραποστολικές δραστηριότητες στη ρουμανική διασπορά. Στο πλαίσιο αυτό, τέθηκε σε εφαρμογή μια σειρά μέτρων που αποσκοπούσαν στην αναζωογόνηση της εκκλησιαστικής ζωής σε ολόκληρο το Πατριαρχείο Ρουμανίας. Αυτά περιλαμβάνουν το νέο Καταστατικό για την οργάνωση και λειτουργία της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας (που εγκρίθηκε από την Ιερά Σύνοδο τον Νοέμβριο του 2007), διάφορους εκκλησιαστικούς Κανονισμούς και την ίδρυση του Κέντρου Τύπου BASILICA του Ρουμανικού Πατριαρχείου (27 Οκτωβρίου 2007). Εκσυγχρονίστηκαν επίσης το Τυπογραφείο Εκκλησιαστικών Βιβλίων και η Βιβλιοθήκη της Ιεράς Συνόδου. Ταυτόχρονα, αναδιοργανώθηκε το Επισκοπικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής Βουκουρεστίου. Ξεκίνησαν πολλαπλά εκδοτικά έργα και συλλογικές ερευνητικές εργασίες [νέα σειρά της συλλογής Πατέρες και Εκκλησιαστικοί Συγγραφείς (PSB)] . Ιστορία του Ρουμανικού Μοναχισμού, Ιστορία των Ρουμανικών Ενοριών, Εγκυκλοπαίδεια της Ρουμανικής Ορθοδοξίας, Φωτογραφική Βιβλιοθήκη της Ρουμανικής Ορθοδοξίας, κτλ]. Αυτή τη στιγμή, διεξάγονται πολλά πολιτιστικά, εκπαιδευτικά και κοινωνικά προγράμματα, ιδίως εθνικοί διαγωνισμοί εκκλησιαστικής μουσικής, κατηχητικά έργα και αγιογραφία. Ταυτόχρονα, συνεχίζεται η διαδικασία ένταξης στις αγιολογικές δέλτους νέων Ρουμάνων Αγίων, ταυτόχρονα με την ανάπτυξη λειτουργικών κειμένων. Κατά την εκατονταετηρίδα του 2025, ανακηρύχθηκαν **16 Ρουμάνοι άγιοι** από το κομμουνιστικό καθεστώς (4 Φεβρουαρίου 2025)”, είπε.

Αναφερόμενος στον **Εθνικό Καθεδρικό Ναό**, είπε ότι ο **καθαγιασμός ολόκληρου του Ναού θα ολοκληρωθεί στις 26 Οκτωβρίου 2025.**

Οι προκλήσεις της σύγχρονης εποχής και το ζήτημα της ενότητας

“Στο τρέχον πλαίσιο, που χαρακτηρίζεται από πολυάριθμες προκλήσεις για την πίστη και την ταυτότητά μας, ο εορτασμός της εκατονταετηρίδας του Πατριαρχείου μάς καλεί σε ένα βαθύ αναστοχασμό σχετικά με την αποστολή και την ευθύνη μας ως υπηρέτες της Εκκλησίας του Χριστού. **Καλούμαστε να διαφυλάξουμε και να μεταδώσουμε το φως της Ορθόδοξης πίστης και της εθνικής ενότητας, στο πνεύμα των προγόνων μας.** Το μοντέλο ενότητας της εκκλησίας που προσέφερε η ίδρυση του Ρουμανικού Πατριαρχείου παραμένει **πηγή έμπνευσης για τη σύγχρονη ποιμαντική-ιεραποστολική δραστηριότητα.** Αυτή η ενότητα δεν είναι μόνο διοικητική, αλλά πάνω απ’ όλα συνεπάγεται μια βαθιά πνευματική κοινωνία στην πίστη, στην προσευχή και στην προσφορά. Οι λειτουργοί της Εκκλησίας καλούνται να καλλιεργήσουν αυτήν την ενότητα στις κοινότητες που ποιμαίνουν, προωθώντας τις αξίες της Ορθόδοξης πίστης και της ρουμανικής ταυτότητας στη Ρουμανία και στη ρουμανική διασπορά, το διάλογο και τη συνεργασία που διεξάγεται σε εθνικό και διεθνές επίπεδο”, τόνισε.

“Σήμερα, αντιμέτωποι με προκλήσεις, κοσμικές και ατομικιστικές ιδεολογίες, όλοι οι ιεράρχες, οι ιερείς, οι διάκονοι, οι μοναχοί και οι λαϊκοί πιστοί της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας καλούνται να συμβάλουν στη διατήρηση και την προώθηση

της εκκλησιαστικής και εθνικής ενότητας, ακολουθώντας το παράδειγμα των προκατόχων μας, οι οποίοι θεωρούσαν το Ρουμανικό Πατριαρχείο σύμβολο υπηρεσίας της πνευματικής ενότητας του ρουμανικού λαού”, επεσήμανε και πρόσθεσε: **“Υπενθυμίζουμε ότι η ενότητα της Εκκλησίας, όπως και η ενότητα της χώρας, είναι δώρο Θεού, αλλά αυτό το δώρο πρέπει να διατηρηθεί, να καλλιεργηθεί και να μεταδοθεί στις μελλοντικές γενιές, προσευχόμενοι στον Θεό να ευλογήσει την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρουμανίας και τον ρουμανικό λαό, προς δόξα της Αγίας Τριάδας και για το καλό ολόκληρης της Ορθόδοξης Εκκλησίας”**.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)

Ολόκληρη η ομιλία [ΕΔΩ](#)